

Sygn. akt I ACa 1349/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Jan Kremer</u>
Sędziowie:	SSA Józef Wąsik SSA Jerzy Bess
Protokolant:	st.sekr.sądowy Barbara Piaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Komornikowi Sądowemu Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Kielcach J. P. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 13 września 2012 r. sygn. akt I C 2997/11

oddala apelację i zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1.000zł (jeden tysiąc złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 1349/12

UZASADNIENIE

Powódka M. W. wniosła o zasądzenia od pozwanej J. P. (2) kwoty 50 000zł tytułem poniesionych strat materialnych, a nadto kwoty jak również 100 000zł na rzecz (...), jako utracony zysk firmy w wyniku nieuzasadnionego zabrania samochodu służbowego m- ki A. (...) nr rej. (...), wraz z odsetkami. W uzasadnieniu pozwu zarzuciła, że Komornik przy Sądzie Rejonowym w Kielcach postanowieniem zmienił osobę dozorcę samochodu zwalniając z dozoru zajmętej ruchomości w postaci auta służbowego A. (...) powódkę i ustanowiony został nowy zarządca osoba trzecia w żaden sposób nie związana z wierzycielem i dłużnikiem (...). Komornik tym samym złamał prawo, stosując art. 855 k.p.c. zamiast art. 869 k.p.c. Samochód stanowił jedyne narzędzie pracy firmy i jedyny środek do komunikowania się z budowlami prowadzonymi za granicą. Firma nie mogła zrealizować zobowiązań wobec kontrahentów czeskich, wobec czego spółka utraciła płynność finansową, zaś straty z tego tytułu wyniosły 402 000zł. Przedmiotowy samochód zabrany został z ulicy, bez protokołu odbiorczego i przekazany pod dozór pana S.. Samochód był sprawny technicznie i nie wymagał żadnych napraw. Wobec bezskutecznych licytacji samochód można było odebrać. Przed jego odbiorem powódka dokonała zapłaty za jego naprawę w kwocie 5 000zł. z własnych środków i dalej partycypowała w kosztach

naprawy po jego odbiorze z parkingu. W czasie parkowania samochód został zniszczony, a fakt zniszczenia zatajony przed właścicielem przez funkcjonariusza publicznego – Komornika. Przy odbiorze stwierdzono, że zniszczona była maska przednia, reflektor prawy, lewy błotnik, atrapa silnika, pas przedni i zderzaki. Ponadto w trakcie dokonanej wymiany rozrządu okazało się, że ilość kilometrów przejechanych nie pokrywa się z ilością wskazywaną przez licznik, co uzasadnia podejrzenie, że samochód był nienależycie eksploatowany i używany przez osoby trzecie.

Powódka przestawiła zestawienie poniesionych kosztów.

Pozwana J. P. (1) z złożonej odpowiedzi na pozew wniosła o odrzucenie pozwu z powodu braku legitymacji czynnej M. W. oraz braku legitymacji biernej J. P. (1); zgłosiła jednocześnie zarzut przedawnienia roszczenia powódki, związany z powołaną przez nią szkodą, wniosła ponadto o oddalenie powództwa jako bezzasadnego, albowiem powódka nie wykazała w żadnej mierze podstaw odpowiedzialności pozwanej, a to szkody, związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanej a szkodą, a także niezgodności z prawem czynności podjętych przez pozwaną. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniosła, że J. P. (1) jako Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Kielcach na wniosek wierzyciela Z. J., wszczęła postępowanie egzekucyjne wobec dłużnika(...) spółka z o.o., w imieniu której działała M. W. jako Prezes Zarządu. W dniu 14 maja 2003 r. po dokonaniu czynności związanych z poszukiwaniem majątku dłużnika pozwana zajęła jedyną podlegającą egzekucji ruchomość, samochód marki A. (...), z której to czynności sporządziła protokół zajęcia i pozostawiła pod dozorem powódki M. W.. W dniu 13 października 2003 r. doszło do pierwszej próby licytacji pojazdu, która jednak nie doszła do skutku, albowiem pomimo poinformowania dłużnika o jej terminie, wraz z poinformowaniem o skutkach niedostarczenia ruchomości do licytacji powódka nie dostarczyła licytowanego pojazdu. W dniu 28 października 2003 r. M. W. poinformowała, że samochód uległ wypadkowi poza granicami kraju, jak również ujawniła się w nim kosztowana w naprawie wada produkcyjna, wybuch silnika, i uszkodzenie wału korbowego oraz panewek. Pozwana przez dłuższy czas nie mogła nawiązać kontaktu z powódką, w dniu 2 grudnia 2004 r. ustaliła nowy adres dłużnika, jak również ustaliła, że zajęty samochód od dwóch miesięcy znajduje się w zakładzie (...) (jako pojazd niesprawny), albowiem powódka nie ma środków finansowych celem uregulowania należności za naprawę. Wyznaczona kolejna licytacja pojazdu nie doszła do skutku wobec niedostarczenia licytowanego pojazdu. Pozwana w (...) ustaliła, iż stan techniczny znajdującego się tam samochodu uległ zmianie, samochód posiadał liczne uszkodzenia. W dniu 9 grudnia 2004 r. nastąpiła zmiana dozoru pojazdu, który powierzono W. S., albowiem wobec dotychczasowego zachowania powódki zachodziły obawy usunięcia zajętej ruchomości, a także napotkane już utrudnienia w prowadzeniu egzekucji. Dokonano ponownej wyceny przedmiotowego pojazdu, jak również wyznaczono termin kolejnej licytacji, która nie doszła do skutku z powodu braku nabywców. Jednocześnie stwierdzono, że samochód uległ uszkodzeniu w postaci kilku rys na powłoce lakierniczej przedniej karoserii maski i zderzaka, przedniej lampy, brak było powietrza w przednim kole. Dozorca zobowiązał się do naprawy powyższych uszkodzeń. Na skutek bezskutecznej egzekucji pojazd został zwrócony powódce w dniu 29 lipca 2005 r.

Uzasadniając zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki pozwana podnosiła, iż wszystkie czynności egzekucyjne podejmowane przez pozwaną prowadzone były w stosunku do dłużnika (...)spółka z o.o. , a nie wobec osoby fizycznej powódki M. W..

Jeżeli chodzi o zarzut braku legitymacji biernej po stronie pozwanej, to w sprawie egzekucyjnej z której powódka wywodzi swoje roszczenie J. P. (1) nie występowała jako osoba fizyczna, ale jako funkcjonariusz publiczny Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Kielcach, a zatem pozbawione podstaw jest kierowanie roszczenia bezpośrednio do niej. Odnośnie zgłoszonego zarzutu przedawnienia pozwana podniosła, że w świetle okoliczności sprawy powódka musiała mieć wiedzę o szkodzie już w 2003 r., czyli w dacie prowadzenia egzekucji. Ponadto w świetle okoliczności sprawy brak jest podstaw do przypisania pozwanej bezprawności działania. Zarzucała nadto, iż powódka w żaden sposób nie udowodniła wykazywanej przez siebie szkody, jak również jej związku przyczynowego z działaniem pozwanej.

W piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 6 września 2012 r. powódka sprecyzowała, że wystąpiła z pozwem przeciwko Komornikowi Sądowemu J. P. (1).

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 13 września 2013 r. oddalił powództwo, po ustaleniu, że J. P. (1) jako Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Kielcach na wniosek wierzyciela Z. J., w dniu 3 marca 2003 r. wszczęła postępowanie egzekucyjne wobec dłużnika(...) spółka z o.o., w imieniu której działała M. W. jako Prezes Zarządu. Sprawa zarejestrowana została pod sygn. akt I Km 150/03. W dniu 14 maja 2003 r. po dokonaniu czynności związanych z poszukiwaniem majątku dłużnika zajęty został samochód marki A. (...) stanowiący własność dłużnika. Z czynności tej sporządzony został protokół zajęcia, zaś samochód pozostawiono pod dozorem M. W.. Wartość szacunkową pojazdu określono na kwotę 60 000 zł. Postanowieniem z dnia 26 maja 2003r . postępowanie egzekucyjne zostało na wniosek wierzyciela zawieszono. W dniu 13 listopada 2003 r. doszło do pierwszej próby licytacji pojazdu, która jednak nie doszła do skutku, albowiem pomimo poinformowania dłużnika oraz dozorca M. W. o jej terminie, wraz z poinformowaniem o skutkach niedostarczenia ruchomości do licytacji spółka nie dostarczyła licytowanego pojazdu. W dniu 28 października 2003 r. M. W. poinformowała, że samochód w dniu 13 czerwca 2003 r. uległ wypadkowi poza granicami kraju. Po częściowej naprawie w końcu miesiąca lipca był eksploatowany do celów służbowych. Jednakże w dniu 23 września 2003 r. uległ awarii, doszło do wybuchu silnika, zaś na podstawie oceny rzeczoznawczy stwierdzono, że jest to wada produkcyjna. W dniu 21 listopada 2003 r. pozwana wystosowała do powódki pismo wzywające do stawienia w kancelarii komornika celem złożenia wyjaśnień w prowadzonej przeciwko spółce sprawie egzekucyjnej. Wezwanie nie zostało podjęte. W trakcie czynności podjętych w siedzibie dłużnika w dniu 28 stycznia 2004 r. pozwana uzyskała informację, że prezes Zarządu Spółki przebywa w Czechach, celem wyegzekwowania zobowiązań od tamtejszego kontrahenta, zaś zajęty samochód znajduje się w (...) w W.. Pismem z dnia 4 lutego 2004 r. powódka jako Prezes zarządu dłużnika poinformował Komornika, iż z uwagi na podejmowane czynności służbowe przebywała poza granicami kraju, jednocześnie podnosiła, że podejmie wszelkie kroki celem wywiązania się ze zobowiązań spółki. W trakcie czynności podjętych w dniu 22 października 2004 r. pozwana ustaliła, iż dłużnik opuścił dotychczasową siedzibę. Podobnie w trakcie czynności podjętych w dniu 4 listopada 2004 r. pozwana ustaliła, iż dozorca ruchomości M. W. wyprowadził się spod wskazanego adresu. W dniu 3 grudnia 2004 r. pozwana ustaliła nowy adres dłużnika, jak również ustaliła, że zajęty samochód od dwóch miesięcy znajduje się w zakładzie (...) (jako pojazd niesprawny), albowiem powódka nie ma środków finansowych celem uregulowania należności za naprawę. W dniu 6 grudnia 2004 r. pozwana ustaliła, że zajęty samochód rzeczywiście znajduje się w zakładzie naprawczym od kilku miesięcy, jest naprawiony, lecz nie wydany właścicielowi wobec nie uregulowania rachunku za naprawę. Pozwana w (...) w dniu 9 grudnia 2004 r. ustaliła, że stan techniczny znajdującego się tam samochodu uległ zmianie, samochód posiadał liczne uszkodzenia w postaci kilku rys na powłoce lakierniczej przedniej karoserii maski i zderzaka, przedniej lampy, brak było powietrza w przednim kole. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2004 r. Komornik na podstawie art. 855 k.p.c. odebrała powódce M. W. dozór nad zajęтым pojazdem, oddając odebraną ruchomość pod dozór nowo powołanego dozorca w osobie C. S.. W uzasadnieniu podniesiono, że zachodzi uzasadniona obawa, iż dotychczasowy dozorca może próbować usunąć zajętą ruchomość lub w inny sposób utrudniać prowadzenie egzekucji. Na powyższe postanowienie wniosła skargę M. W.. Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2005 r. Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie VII Co 1581/04 oddalił skargę. Z uwagi na zmianę stanu technicznego pojazdu dokonano ponownego jego oszacowania. Kolejne licytacje pojazdu nie doszły do skutku z powodu braku nabywców. Jednocześnie w dniu 16 marca 2005 r. dozorca ruchomości zobowiązał się do naprawy stwierdzonych uszkodzeń samochodu w postaci rys na powłoce lakierniczej na przedniej karoserii maski i zderzaka, lampie oraz braku powietrza w kole. W związku z dokonaną naprawą Towarzystwo (...) S.A B. wypłaciło Spółce (...) odszkodowanie w kwocie 2 291,99zł.

Na skutek bezskutecznej egzekucji pojazd został zwrócony powódce w dniu 29 lipca 2005 r.

M. W. jest nadal Prezesem zarządu (...)spółka z o.o. w K..

Zdaniem Sądu I instancji powódka M. W. wystąpiła z powództwem o zapłatę przeciwko Komornikowi Sądowemu J. P. (1) uzasadniając swoje żądania na twierdzeniu o doznaniu szkody, jakiej doznała na skutek bezprawnego działania pozwanej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych.

Odpowiedzialność komornika za wyrządzenie szkody reguluje przepis art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997r. Nr 133, poz. 882 ze zm.).

W tym miejscu odnieść należy się do zarzutu braku legitymacji biernej po stronie pozwanej. Wprawdzie w pozwie powódka określiła stronę pozwaną jako osobę fizyczną, jednakże z treści uzasadnienia pozwu wynika, iż roszczenie kieruje przeciwko Komornikowi Sądowemu w osobie J. P. (1), czemu też dała wyraz w toku postępowania precyzując określenie strony pozwanej. Z tych też względów zarzut powyższy nie podlega uwzględnieniu.

Zasadnym jest natomiast zarzut strony pozwanej odnośnie braku legitymacji czynnej powódki, w zakresie w jakim domagała się zasądzenia kwoty 100.000zł na rzecz (...) w K.. Niezależnie od tego, że powódka sprawuje funkcję Prezesa zarządu przedmiotowej spółki, nie jest ona uprawniona w dochodzeniu jako osoba fizyczna roszczeń na rzecz spółki. Z roszczeniem takim mogłaby wystąpić jedynie sama spółka, jako osoba prawna, posiadająca zdolność sądową. Jednocześnie powódka nie zgłosiła wniosku w trybie art. 196 § 1 k.p.c. o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu spółki, zaś w ocenie Sądu pouczenie powódki w tym zakresie wykraczałoby poza zakres art. 5 k.p.c., w szczególności wobec zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu. Z tych też względów powództwo M. W. o zapłatę na rzecz spółki kwoty 100 000zł podlega oddaleniu z powodu braku legitymacji czynnej w wytoczeniu powództwa.

Za bezzasadne uznać należy również powództwo w części, w której powódka domaga się zapłaty na swoją rzecz odszkodowania w kwocie 50 000zł.

Jak podniesiono wyżej powódka roszczenie swe łączy z bezprawnym działaniem Komornika Sądowego J. P. (1) w trakcie czynności egzekucyjnych prowadzonych w sprawie II Km 150/03. Należy zgodzić się z argumentacją strony pozwanej, że powódka nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, a doznaną przez siebie szkodą. Postępowanie egzekucyjne prowadzone było przeciwko dłużnikowi (...) spółka z o.o. w K., która była reprezentowana zgodnie z przepisami przez pełniącą funkcje Prezesa zarządu M. W.. W złożonych przez siebie zeznaniach powódka wskazała, iż na dochodzoną kwotę 50 000zł składają się wydatki poczynione przez powódkę na naprawę przedmiotowego samochodu, podnosząc przy tym, że faktura z tego tytułu opiewająca na kwotę 2000zł była wystawiona na spółkę, ponadto środki wydatkowane na wynajem samochodu celem dojazdu do pracowników zatrudnionych przez spółkę w związku z prowadzona przez spółkę działalnością, w pozostałej zaś części kwota 23 088zł związana ze szkodą jakiej doznała, na skutek włamania i kradzieży z wypożyczonego samochodu. Niezależnie od podniesionych wyżej okoliczności stwierdzić należy, iż roszczenia powódki w zakresie, w jakim domaga się odszkodowania z tytułu wydatków poczynionych na naprawę samochodu, jak również związanych z pozyskaniem samochodu dla celów działalności spółki nie mogą być kierowane wobec pozwanej, a jedynie wobec spółki. Jeśli zaś chodzi o szkodę doznaną na skutek kradzieży z samochodu, powódka nie wykazała żadnego związku przyczynowego między szkodą, a działaniem zawinionym powódki.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że powódka nie wykazała niezgodnego z prawem działania lub zaniechania pozwanej w toku dokonywanych czynności egzekucyjnych. Analiza akt sprawy II Km 150/03 pozwala na stwierdzenie, iż czynności podejmowane były zgodnie z przepisami prawa, nie dostrzeżono również żadnych zaniechań ze strony pozwanej rodzących powstaniem szkody po stronie dłużnika, czy też samej powódki. Powódka zarzuca brak podstaw do prowadzenia egzekucji, jak i brak podstaw do zajęcia przedmiotowego samochodu jako jedyne narzędzia pracy spółki. Jednocześnie wskazuje, iż spółka nie posiadała żadnego innego majątku do którego Komornik mógł skierować egzekucję. Egzekucja prowadzona była z wniosku wierzyciela na podstawie tytułu egzekucyjnego przeciwko spółce, zaś wobec braku jakiegokolwiek innego majątku spółki czynności polegające na zajęciu przedmiotowego pojazdu były prawidłowe. Sama powódka przyznaje, że złożona przez nią skarga na zajęcie samochodu została przez Sąd oddalona, a zatem Sąd nie dopatrywał się żadnych nieprawidłowości w działaniu Komornika. Zauważyć należy, że deklaracje powódki składane w toku postępowania egzekucyjnego, że spółka ureguluje należność ze środków uzyskanych z zawartych kontraktów okazały się gołosłowne, postępowanie egzekucyjne wobec bezskuteczności egzekucji zostało umorzone. Podobnie Sąd nie dopatrywał się żadnych nieprawidłowości w zakresie zmiany osoby dozorującej. Podstawą postanowienia w tym zakresie był art. 855 § 1 k.p.c. stanowiący, że z ważnych powodów komornik może w każdym stanie postępowania oddać zajęte ruchomości pod dozór innej osobie. Analizując przebieg postępowania egzekucyjnego, w tym postawę powódki jako dozorczy Sąd uznał, że wydane postanowienie było zgodne z prawem. Podkreślić należy, że i w tym zakresie skarga powódki złożona na powyższe postanowienie została przez

Sąd oddalona jako bezzasadna. Powódka zarzuca, iż na skutek nieprawidłowego sprawowania dozoru samochód został zniszczony, zaś za szkodę z tego tytułu odpowiedzialność ponosi strona pozwana. Stosownie do art. 857 § 1 k.p.c. w związku z art. 856 k.p.c. dozorca nie ponosi odpowiedzialności za pogorszenie, uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętych ruchomości, jeżeli zachował staranność, do jakiej był obowiązany, to jest przechowywał ruchomość z taką starannością, aby nie straciła na wartości. Jak wynika z akt postępowania egzekucyjnego sprawujący dozór przyjął na siebie odpowiedzialność za uszkodzenia jakie powstały, gdy samochód znajdował się pod dozorem, dokonał ich naprawy i otrzymał z tego tytułu odszkodowanie od ubezpieczyciela. W świetle powyższego ewentualna odpowiedzialność za szkodę w tym zakresie ponosi dozorca. Zgodzić należy się również z argumentacją strony pozwanej, że powódka nie udowodniła wysokości szkody jaka na skutek prowadzonych czynności egzekucyjnych zaistniała w przedmiotowym samochodzie. Z akt postępowania egzekucyjnego, jak również z treści zeznań samej powódki wynika, iż samochód w chwili odstawienia go do warsztatu (...) był niesprawny w związku z zaistniałym wypadkiem, jak również ujawnieniem się wad produkcyjnych w postaci awarii silnika. Powódka zaś zleciła jego naprawę płacąc następnie z tego tytułu kwotę 5000zł.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że powódka nie wykazała przesłanek skutkujących przyznaniem odszkodowania, nie wykazała szkody, niezgodnego z prawem działania lub zaniechania Komornika sądowego, jak również związku przyczynowego pomiędzy powyższymi.

Jednocześnie niezależnie od powyższych rozważań Sąd uznał za w pełni zasadny zgłoszony przez stronę zarzut przedawnienia roszczenia. Stosownie do treści art. 442(1) k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Przedmiotowy samochód został wydany powódce w dniu 25 lipca 2005 r., już w chwili wydania samochodu zdawała sobie sprawę konieczności uregulowania należności za jego naprawę, zaś wszelkie inne działania związane z użyczeniem, wynajmem samochodu podejmowane były w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego i koszty z tego tytułu ponoszone były na bieżąco. Powódka od początku kwestionowała zasadność zajęcia i zmianę dozoru, a zatem już w dacie składanych skarg z tego tytułu zdawał sobie sprawę z doznanej szkody. W tym stanie rzeczy uznać należy, iż powództwo uległo przedawnieniu w lipcu 2006 r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 102 k.p.c. Biorąc pod uwagę sytuację materialną powódki Sąd obciążył ją jedynie częścią kosztów procesu na rzecz strony pozwanej, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika, odstępując od obciążania powódki kosztami procesu w pozostałej części.

Wyrok ten zaskarżyła apelacją w całości powódka, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Powódka zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego t. j. art. 415; (...); (...) § 2 k.c., oraz art. 855 § 1 k.p.c., art. 857 § 1 k.p.c. i art. 860 k.p.c., z tym, że w tym zakresie zarzuty dotyczyły zasadności ich wykładni i zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym. W uzasadnieniu apelacji zarzuciła, że odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu wpłynęła na jej możliwości prowadzenia postępowania. Podniosła, że jako prezes spółki mogła występować w jej imieniu w sądzie. Przyznała, że samochód stał na parkingu od 25 września 2003 r. do 21 stycznia 2004 r., kiedy trafił do serwisu. Kwestionuje utrudnianie egzekucji, zmianą dozorca, pobranie odszkodowania przez dozorcę. Ponadto zarzuciła, że komornik kontaktując się z kontrahentami doprowadził do utraty kontraktów. Sąd nie wyjaśnił wszystkich okoliczności sprawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje, apelacja powódki nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i wywody prawne sądu I instancji, i przyjmuje je za własne.

Zarzut powódki, dotyczący działania bez pełnomocnika wobec odmowy jego ustanowienia. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2011 r. zwolnił powódkę od opłaty powyżej 500 zł, wydatków w 1/2, oddalając dalej idący wniosek. Zażalenie na to postanowienie uległo odrzuceniu wobec wniesienia go po terminie. Po zwrocie pozwu i jego ponownym wniesieniu Sąd oddalił w dniu 23 stycznia 2012 r. wniosek o ustanowienie pełnomocnika

z urzędu. Zażalenie na to postanowienie zostało oddalone w dniu 27 lutego 2012 r. przez Sąd Apelacyjny. Warto zauważyć, że powódka oświadczyła, że prowadziła kilka postępowań bez pełnomocnika, od 18 lat jest prezesem spółki, a nadto ma drugą firmę. / k. 59/. We wniosku o ustanowienie pełnomocnika wskazała konkretnego adwokata. Podsumowując, wniosek został prawomocnie oddalony, a wcześniejsza działalność powódki, w tym powoływane w sprawie prowadzenie kontraktów za granicą, w Czechach, wskazują na możliwość właściwego prowadzenia postępowania, w szczególności w zakresie właściwego określenia strony powodowej i jej reprezentacji.

Odnosząc się do dalszych zarzutów apelacji na pierwszy plan wysuwa się legitymacja czynna powódki odnośnie żądania zasądzenia kwoty 100 000 zł na rzecz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) „N.. Powodem w sprawie o zapłatę 100 000 zł odszkodowania za straty poniesione przez spółkę powinna być spółka. Powództwo nie zostało wytoczone imieniem Spółki, a więc przyjęcie braku legitymacji po stronie powódki było zasadne. Podkreślenia wymaga to, że powódka od wielu lat była prezesem tej Spółki będącej osobą prawną i tym samym musiała wiedzieć jak Spółka jest reprezentowana w obrocie, zawierała, jak sama twierdzi umowy, kontrakty jako jej prezes. Okoliczność ta była podstawą oddalenia powództwa w tym zakresie, jednak nawet gdyby nie ta przesłanka to powództwo podlegało w tym zakresie oddaleniu z powodu skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia i w tym zakresie aktualne pozostają wywoły dotyczące drugiej z żądanych kwot. Wreszcie niezapłacenie faktur przez zagranicznego kontrahenta, pomijając, że nie udowodnione, nie stanowi szkody pozostającej w związku przyczynowym z zajęciem w postępowaniu egzekucyjnym ruchomości, w tym wypadku samochodu. Podsumowując, żądanie zasądzenia kwoty 100 000 zł było z każdego ze wskazanych powodów niezasadne. Kluczowe zaś znaczenie ma o czym poniżej prowadzenie postępowania egzekucyjnego w sposób zgodny z przepisami.

Drugie z żądań zasądzenia 50 000 zł także było niezasadne, wobec przedawnienia roszczenia, prowadzenia postępowania egzekucyjnego w zgodzie z przepisami, nie wykazania szkody i istnienia związku przyczynowego pomiędzy dochodzonym roszczeniem, a czynnościami komornika.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, wskazać należy, że Sąd Apelacyjny wobec nie podniesienia zarzutów naruszenia prawa procesowego związany jest ustaleniami faktycznymi Sądu I instancji.

Wskazane przepisy postępowania służyły wykazywaniu uchybień w postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 855 k.p.c. w związku z art. 860 k.p.c. wprost wskazuje na możliwość w każdym stanie postępowania egzekucyjnego oddanie rzeczy ruchomej pod dozór innej osobie. Ze stwierdzenia, że samochód stał na parkingu, nie był naprawiany, ani użytkowany i po czterech miesiącach trafił do warsztatu celem naprawy – uzasadnienie apelacji – wynika zasadność czynności komornika w postaci zmiany osoby dozorca, pomijając nie informowanie o miejscu w którym samochód znajduje się przez powódkę. Samochód uległ wypadkowi i uszkodzeniu w czasie gdy dozorcą była powódka, drobne uszkodzenia powstałe później zostały usunięte – niesprawne koło, zarysowanie maski i rozliczone przez ubezpieczyciela. W konsekwencji także art. 857 k.p.c. nie stanowi odniesienia do żądania pozwu. Ocena potrzeby natychmiastowej zmiany dozorca należy do komornika i w okolicznościach sprawy było to uzasadnione. Powyższe wynika także z postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 14 stycznia 2005 r. VII Co 1581/04 którym oddalono skargę powódki w przedmiocie zwolnienia dozorca i ustanowienia nowego / k. 13 akt egz. T II/.

Apelujący nie wskazał na czym polega naruszenie art. 415 k.c. i art. 417² k.c., w związku z tym Sąd ogranicza się do stwierdzenia, że nie udowodniono istnienia szkody związanej z prowadzeniem egzekucji, w konsekwencji także istnienia związku przyczynowego, a nadto wobec zwrotu powódce samochodu w dniu 5 września 2005 r. / k. 44 akt kom. T II / roszczenie uległo przedawnieniu. Pozew wniesiono w dniu 12 maja 2011 r. Zestawienie tych dwóch dat wskazuje na przedawnienie roszczenia i tym samym nieskuteczność zarzutów dotyczących naruszenia w/w przepisów. Art. 442¹ § 1 k.c. określa trzy letni termin przedawnienia, w sprawie osoba odpowiedzialna – komornik, jak i szkoda – nie udowodniona - były powódce znane w dacie zwrotu samochodu. W konsekwencji nieskuteczny był zarzut naruszenia i tego przepisu. Podsumowując, oba roszczenia, pomijając problem legitymacji, były przedawnione, a ich wysokości nie udowodniona, jak i nie wykazano związku przyczynowego tych hipotetycznych szkód z postępowaniem

komorniczym kontrolowanym wskutek zażalenia powódki przez sąd. Niezależnie od powyższego w sprawie brak okoliczności dla rozważania zastosowania art. 417² k.c.

Z powyższych przyczyn apelacja uległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c., a o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.